

عنوان مقاله:

بازخوانی اسطوره ققنوس و تحولات معنایی آن در شعر محمود درویش

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادب عربی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

جمال طالبی قره قشلاقی - دانشگاه فرهنگیان

محمد خاقانی اصفهانی - استاد دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

اسطوره ققنوس در شعر محمود درویش با آرمان ملت مظلوم فلسطین و مبارزه برای رهایی از یوغ اشغالگران صهیونیست، شوق بازپس گیری اراضی اشغال شده علیرغم جنگ و کشتار و جنایات فراوان، و نیز تحولات شعری اش گره خورده است. او ققنوس را به عنوان نماد مقاومت و ایستادگی، و سر برآوردن از خاکستر مرگ بازخوانی کرده است. ققنوس در شعر محمود درویش از اولین دیوانی که بدان اشاره کرده است یعنی «احبک او لا احبک» تا «کزهر اللوز او ابعده» که آخرین دیوان اوست دستخوش تغییراتی گشته است، که در مقاله حاضر به تحلیل و بررسی ابعاد آن پرداخته ایم. مهم ترین نتیجه پژوهش در سه مساله تجلی یافته است: اول اینکه، اسطوره ققنوس در شعر محمود درویش به دنبال این است که بگوید که مردم فلسطین و نیز آرمان او هیچوقت نخواهد مرد، بلکه هر زمان از خون شهیدانش جوانان غیوری پرورش یافته و راه آنان را ادامه خواهند داد. دوم اینکه، ققنوس در شعر درویش برخی موارد با سخن از زن و مرد همراه است که نماد زایش هستند. سوم اینکه ققنوس در مراحل پایانی حیات درویش نماد جدال او با مرگ و رستاخیز دوباره است. روش تحقیق در مقاله حاضر تحلیل و توصیف است، و سعی کرده ایم به نقد و تحلیل اسطوره ققنوس و تحولات معنایی آن در شعر این شاعر بزرگ بپردازیم.

کلمات کلیدی:

محمود درویش، شعر معاصر عرب، ادبیات پایداری، رمز و نماد، ققنوس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267067>

